

Je mag alles altijd ook anders bekijken

Je mag alles altijd
ook anders bekijken.

Je weet wel dat wolken op wolken lijken,
maar misschien zijn het buiken? Buiken van lijven?
Die het liefst eens wat langer op één plek zouden blijven?
O ja, en dan zijn deze berken natuurlijk hun benen,
en die boomwortels hier – die zijn dus hun tenen.
Wij staan beneden en kijken naar boven.
We beginnen in schapen van lucht te geloven.
Maar de wind waait ze verder en de tijden verstrijken.
Je mag alles altijd ook anders bekijken.

Je mag alles altijd
ook anders beleven.

Als de maan lekker vol lekker licht hangt te geven
en dat je toen wakker werd, prik in de nacht,
en dat je je neus naar de buitenlucht bracht
en je rook aan de maan en hij rook naar verband,
naar pasbedrukt boek en een beetje naar brand.
En je likte heel lang met je tong in de wind
en die smaakte naar milkshake! Vanille! Of mint!
Dus wanneer je de maan ziet, dan weet je weer even:
je mag alles altijd ook anders beleven.

Je mag alles altijd
ook anders verdragen.
Want ze zijn er nu eenmaal: vervelende dagen
en die zetten je meestal een modderbril op.
Maar toch heeft iedereen ergens een zon in zijn kop
die dromen laat gloeien, en blije verhalen.
En behalve jijzelf kan niemand bepalen
of wolken met benen en buiken bestaan.
Of je likt aan de wind en ruikt aan de maan.
In elk plafond kun je sterretjes zagen.
Je mag alles altijd ook anders verdragen.

uit *Gelukkig en blij*

Edward van de Vendel

Uitgeverij Querido (2023)

Wachtende gedachte

Ik zit in de wachtkamer van de gedachten
te wachten totdat ik een keer word gedacht.
Ik zit hier al zeker twee weken te wachten.
Ze kletst en ze kwebbelt, ze praat en ze lacht.
Ze babbelt met alles en iedereen mee.
Ze klept en ze keuvelt, maar nadenken, nee.

Ik trek aan de bel, maar ze wil me niet horen.
Ze wil me niet denken, ze ratelt maar door.
Ik zit hier te wachten voor dovemansoren.
Ik kom in haar blik op de wereld niet voor.
Ze geeft me geen ruimte, ik mag er niet zijn.
Ik wacht tot ik langzaam maar zeker verdwijn.

uit *Zo voelt dat*

Bette Westera

Uitgeverij Gottmer (2023)

Kriebelen

Ik zit bij opa op de bank
en probeer niet te raden
wat hij met zijn vinger
op mijn rug tekent:

‘Een huis? Oma?
Een dubbeldekkerbus?
Een eend? Een walvis?’

Opa schudt zijn hoofd,
tekent, tekent, tekent.

Ik weet allang wat het is,
maar wat voelt nou fijner
dan gekriebel op je rug?

Na poging zes lacht opa:
‘Ik stop. Mijn vinger is moe.
Je zoekt maar een mooie jongen
om op je rug te kriebelen.’

‘En een mooi meisje?’ vraag ik.
‘Is dat ook goed?’

Ik durf niet om te kijken.
Opa zegt niets,
is even helemaal stil.

Dan schrijft hij
op mijn rug:

wie jij maar wil

uit Ik denk dat ik ontvoerd ben

Pim Lammers

Uitgeverij Querido (2022)

Andorra

je begint met een punt
op de kaart en loopt
totdat je heimwee krijgt
dan weet je waar de grens ligt

sommige landen zijn zo groot
dat ze hun eigen grenzen niet kennen

ik hou van een wereld
vol kleine landen
die elkaar 's morgens begroeten
als de zon opkomt

uit *Kapitein in hangmat*

Kasper Peters

Uitgeverij Loopvis (2022)

Politiebericht

Vannacht is uit een uiterst streng bewaakte
dichtbundel het gedicht Liefde ontsnapt.

Liefde staat bekend als extreem
kwajongensachtig en kent handlangers in
alle lezerslagen. Bij haar verdwijning

ging zij gekleed in rood en droeg een
bijpassend romantisch virus. Wie Liefde

in de nacht van zaterdag op zondag
heeft gezien of meer weet van haar
huidige verblijfplaats wordt verzocht

contact op te nemen met de Dichter
des Vaderlands of te bellen met

de dichter in uw woonplaats.
Tot Liefde weer vastzit wordt
geadviseerd zich niet te begeven

in bedden, bloemenweitjes
dan wel drankgelegenheden.

uit *Applaus voor mijn vinger*

Erik van Os

Uitgeverij Querido (2022)